

ОСОБЕНО МНЕНИЕ
На съдията Цанко Хаджистойчев по к.д. № 7/2000 г.

Не за първи път Конституционният съд е сезиран със спор, който е от областта на аптечната дейност – ЗЛАХМ. Произнесъл се е с решения: № 10/1996 г. /ДВ, бр.61 от 1996 г./, № 14/1998 г./ДВ, бр.67 от 1998 г./, №3/2000 г. /ДВ, бр.37 от 2000 г./. Разгледани са конкретно и въпроси, отнасящи се до общински аптеки и техния режим.

Настоящият спор също опира до режима на тези аптеки. Оспорената разпоредба на чл.72 ЗЛАХМ утвърждава принципа: един субект – една аптека. Обявена е за противоконституционна частта от разпоредбата, според която общината има право да получи разрешение да открие само една аптека.

Както съм изтъкнал в особеното си мнение към решение № 3/2000 г., дали да има общински аптеки, както и колко и къде, е въпрос на законодателна преценка. Тази компетентност на Народното събрание произтича пряко от основния закон и е призната в практиката на Конституционния съд.

Тук е мястото да се посочи реш. № 10 по к.д. № 8/96 г., но не в частта за чл.72 ЗЛСАХМ, която има предвид настоящото решение на съда. За мен има значение за процесния случай не тази, а другата част на решението – за чл.20, ал.2 ЗЛСАХМ, който гласеше, че никой друг освен общините не може да открива аптеки на болнични територии.

Конституционният съд е приел разпоредбата за конституционностьобразна, защото тя “урежда конституционно признато нормотворческо правомощие относно режима на държавната и общинската собственост /чл.17, ал.4 от Конституцията/. Разпоредбата на

чл.70, ал.2 ЗЛСАХМ се вменява изцяло в посочената конституционна норма – чл.17, ал.4, и пряко произтича от нея”. Цитираното ясно изразява, че по силата на конституционната норма режимът на общинските аптеки, като обекти на общинската собственост, се определя със закон. Следователно, законодателят е компетентен да реши, колко аптеки общината може да открива.

Колкото до връзка с решение № 3/2000 г. на Конституционния съд, както посочва сегашното решение на съда, тя действително съществува. Изложените съображения в особено ми мнение по първото решение, за което споменах по-горе, запазват сила. Ето защо, за да не става преповторение на казаното там, моля същото особено мнение да се счита за неразделна част към настоящото.

Ще припомня още , че основната дейност в аптеките е здравна, а не стопанска. Оттук също следва, че принципите на чл.19, ал.1 и 2 от Конституцията търпят ограничения за сметка на принципа по чл.52, ал.5 за държавното регулиране, който е в защита на ценности от по-висш порядък – живота и здравето на гражданите.

Всичко това ми дава основание да не приема оспорената разпоредба за противоконституционна и затова подписах решението на съда с особено мнение.

Конституционен съдия: